

- 2) Indywidualne premie wypłacane pracownikom umyślowym na podstawie niniejszych zasad, łącznie z premiami innymi, wypłacanymi poza planowanym funduszem płac, nie mogą przekraczać w stosunku rocznym dwumiesięcznego średniorocznego zarobku pracownika. Do kwoty zarobku nie wlicza się premii z dodatkowego funduszu premiowego. Ograniczenie wysokości premii indywidualnych, o których wyżej mowa, nie dotyczy premii za postęp techniczny, eksport, racjonalizację, wynalazki i wodowanie statków.
- 3) Wysokość premii indywidualnej dla poszczególnych pracowników uzależniona się od stopnia wpływu tych pracowników na oszczędne zużywanie paliw stałych (z uwzględnieniem pkt 2).
- 4) W przedsiębiorstwach dysponujących odpowiednią aparaturą pomiarową uzależniona się wysokość premii indywidualnej dla poszczególnych pracowników od dotrzymywania przez tych pracowników w ciągu zmiany określonych zakładową instrukcją wskaźników technicznych,

takich jak ilość CO₂, temperatura wody zasilającej, ciśnienie pary, temperatura pary.

- 5) Pracownicy, z których winy powstała awaria w urządzeniach cieplnych, powinni być pozbawieni premii w części lub w całości.
- 6) Pracownikom, z którymi rozwiązano umowę o pracę w ciągu roku obrachunkowego, powinna być wypłacona pełna premia przysługująca im za pełne kwartały przez nich przepracowane.
- 7) Premię dla pracowników zatwierdza dyrektor przedsiębiorstwa (zakładu) w porozumieniu z radą zakładową.
- 8) Wypłata premii powinna nastąpić w ciągu miesiąca następnego po upływie okresu rozliczeniowego.

§ 10. Wypłata premii za oszczędność paliw może odbywać się tylko przez listy płacy przy wypłacie poborów zasadniczych. Podstawa i wysokość premii powinny być podane do wiadomości załogi w sposób przyjęty w danym zakładzie.

179

ZARZĄDZENIE MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO

z dnia 2 kwietnia 1960 r.

w sprawie zwolnienia od obowiązku należenia do zrzeszeń prywatnego handlu i usług organizacji społecznych posiadających zezwolenie Ministra Finansów na działalność gospodarczą.

Na podstawie art. 76 prawa przemysłowego z dnia 7 czerwca 1927 r. (Dz. U. z 1927 r. Nr 35, poz. 468 z późniejszymi zmianami) zarządza się, co następuje:

§ 1. Organizacje społeczne, które uzyskały zezwolenie Ministra Finansów wydane w porozumieniu z Ministrem Handlu Wewnętrznego na podstawie uchwały nr 446 Rady Ministrów z dnia 17 listopada 1958 r. w sprawie działalności gospodarczej organizacji społecznych na działalność gospo-

darczą w zakresie handlu lub przemysłu gastronomicznego, zwalniają się od obowiązku należenia do zrzeszeń prywatnego handlu i usług wynikającego z zarządzenia Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 8 listopada 1949 r. w sprawie powołania przymusowych zrzeszeń prywatnego handlu i usług (Monitor Polski Nr A-88, poz. 1083).

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.
Minister Handlu Wewnętrznego: M. Lesz

180

PISMO OKÓLNE Nr 47 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 19 kwietnia 1960 r.

w sprawie jedynek żywicieli rodzin.

W toku porządkowania spraw zatrudnienia w zakładach pracy zdarzają się przypadki nie dość wnikliwego analizowania przydatności zawodowej oraz warunków materialnych i rodzinnych zwalnianych pracowników. W rezultacie zwolniono bez dostatecznego uzasadnienia pewną liczbę jedynek żywicieli rodzin, w tym kobiet obarczonych dziećmi, dla których znalezienie nowej pracy nasuwa poważne trudności. W związku z powyższym, w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych, zwraca się uwagę, aby w przypadku konieczności dokonywania niezbędnych zwolnień zakłady pracy przeprowadzały wnikliwą analizę załóg. W szczególności:

1. Zakłady pracy przy doborze osób przewidzianych do zwolnienia powinny kierować się następującymi względami:
 - a) przydatnością zawodową, okresem pracy i przestrzeganiem dyscypliny pracy,
 - b) posiadaniem przez pracownika dodatkowych źródeł utrzymania (np. sklepu czy gospodarstwa rolnego),
 - c) sytuacją rodzinną pracownika i liczbą osób na jego utrzymaniu.
2. Zakłady pracy nie powinny zwalniać jedynek żywicieli rodzin nie posiadających innych źródeł utrzymania, a w szczególności kobiet samotnych obarczonych dziećmi. W ra-

zie konieczności zwolnienia jedynek żywicieli decyzja kierownictwa zakładu i rady zakładowej powinna być oparta na dokumentach stwierdzających naruszenie dyscypliny pracy bądź inne poważne wykroczenia.

3. Nie należy również wypowiadać pracy pracownikom, którzy wkraczają w wiek starczy bądź osiągnęli ten wiek, ale nie nabyli jeszcze uprawnień do zaopatrzenia rentowego bądź którym renta nie została jeszcze przyznana.

4. W przypadkach gdy ze względu na modernizację lub reorganizację zakładów pracy zachodzi potrzeba zwolnienia pracowników będących jedynymi żywicielami rodzin, lub kobiet samotnych obarczonych dziećmi, mimo że w myśl postanowień pkt 1 nie kwalifikowaliby się oni do zwolnienia, zwolnienie takie może nastąpić tylko w razie niemożności przesunięcia tych pracowników na inne stanowisko w danym zakładzie pracy, odpowiadające ich kwalifikacjom. Jednocześnie zakład pracy powinien porozumieć się z organami zatrudnienia prezydiów rad narodowych w celu zapewnienia zwalnianym pracy w innych zakładach, a w razie jej braku — w celu przygotowania dla nich innych możliwości zatrudnienia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz